

Publicerad 2016-11-06 13:06 av Lillith

Om hur det kan vara då den antidepressiva medicinen är slut och doktorn glömt förnya receptet.

Han glömde trycka på knappen

Preparatet

som ska läka

min brutna själ

är slut

Jag kan inte

längre

luta mig

mot de

kemiska

substanserna

Antidepressiv

är det tänkt

att jag ska

bli

På måndag

Sa sköterskan

Hinner vi nog

trycka

på knappen

på datorn

så

ditt liv kan starta

igen

Vi ber om ursäkt

för att han glömde

dig

Igen...

Två stackars dagar

utarmar min kropp

Två ynkliga dygn

får blodet att koka

händerna att darra
hjärtat att slå
som om
jag var besatt
av både
demoner
och
elchocker

Men på måndag.
Då prioriteras jag.
Farbror doktorn
ska trycka
på sin knapp
så receptet
når
de vitklädda
makthavarna
Som legitimerat
förvaltar
mitt måendes
vara
eller
icke
vara

Det kan ju inte doktorn hjälpa
att han glömde
det han lovat

Det var säkert
något akut.
Det var säkert
livshotande.

Eller så var det
bara så
att farbror doktorn
är en människa
precis som mig
och

ville hem
och se på
Skavlan

Han glömde trycka på
knappen
i fredags
Men vad gör det
när det kommer
en måndag

Då finns knappen kvar

Och livet kan
sakta
börja
levas
igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lillith med Poeter.se id #64019 innehar upphovsrätten